

தூப்புக்காரி நாவல் காட்டும் தலித் வாழ்வியல்

ஜெ. மெரின் ஜெலின்டா அ. *

அ தமிழ்த்துறை, சாராள் தக்கர் கல்லூரி, திருநெல்வேலி-627007, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

Tuppukkari Novel Displays Dalit's Life

J. Merin Jelinda a, *

^a Department of Tamil, Sarah Tucker College, Tirunelveli-627007, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:

jmerinjelinda@gmail.com

Received: 03-01-2022

Revised: 12-04-2022

Accepted: 27-04-2022

Published: 29-07-2022

ABSTRACT

Time mirror literature that captures human life. Literature used to capture only human life. It is a tool for expressing characteristics. Oppression and deception of people on the basis of professions is a phenomenon that takes place from time to time. Tuppukkari is a novel about the social oppression of the cleaners who do the cleaning work and the miseries that happen in their lives. This novel exposes the necessity of cleaning work, the nature of the work and the frustration of the worker. This novel brings together different types of people like a crowd that pollutes the environment, a crowd that justifies the dirtiness of the mind, and another crowd that admires the worker who removes the dirt. This story woven with unique local words in the Kanyakumari district reveals the creative scope and social concern of the novelist. The groanings of the Creator, troubled by the perversity of human minds, have come forth as words. This novel made society look back at the cleaners whom no one looked back. The category Dalit also includes cleaners belonging to the Nadar caste. No matter what the caste, a man becomes depressed when he is oppressed. They are not loved by people. are humiliated. They are used to their whims and overthrown. They depend on others for their daily needs. Their income is not enough for food. They are not even provided with basic cleaning equipment. They clean the surroundings with the sewage and dirt that falls on them. This article explores the life of such a cleaner.

Keywords: Tuppukkari Novel, Cleaning Work, Kanyakumari, Dalit Life.

முன்னுரை

நாவல் இலக்கியம் ஒரு பரந்த தளத்தில் நிகழ்ந்த பெரும் நிகழ்வுகளின் தொகுப்புகளை ஒரு சேர வாசித்து உணர வைப்பதோடு பல்வகைப்பட்ட மாந்தர்களின் மன உலகச் சுழற்ச்சிகளையெல்லாம் ஒருங்கிணைத்துத் தருகிறது. இன்றைய சமூகத்தில் தீண்டத்தகாதோர் என்று ஒரு மக்கட் கூட்டம் தனிமைப்படுத்தப்பட்டு அவர்களின் மானுடப்பண்புகள் அழிக்கப்பட்டு வந்துள்ளன. பல நூற்றாண்டுகளாகத் தலித்துகள் புறத்தள்ளப்பட்டு பல்வேறு வகையான அடக்குமுறைகளுக்கும் ஒடுக்குதலுக்கும் உள்ளாக்கப்பட்டு உள்ளனர். நம் சமூக வாழ்வின் துப்புரவுத் தொழிலாளியின் தொழில் சூழல் மற்றும் ஒடுக்கப்படும் நிலையை எடுத்துக் கூறுவது ஆசிரியர் மலர்வதியின் தூப்புக்காரி நாவல். துப்புரவுத் தொழிலாளர்களின் நிலைமை முழு வீரியத்துடனும் வன்மத்துடனும் கொந்தளிப்புடனும் இந்நாவலில் பதிவாகியுள்ளது. எல்லோரும் அன்றாடம் பார்க்கின்ற மக்கள் தான் இந்த தூப்புக்காரிகள்; அழுக்கு அருவருப்பு என்று முகம் சுழித்து ஒதுக்கிப்போட்ட கழிவுகளை அள்ளிக் கொள்ளும்

மனிதர்களை இவ்வுலகம் தள்ளி வைத்திருக்கிறது. இப்படித் தள்ளப்பட்ட ஒடுக்கப்பட்ட தலித்திய மக்களின் நிலை தூப்புக்காரி நாவல் வழி இக்கட்டுரையில் ஆராயப்படுகிறது.

படைப்பாளர்

தூப்புக்காரி நாவலாசிரியரின் இயற்பெயர் மேரி புளோரா. தமிழ்மைப்படுத்தி மலர்வதி என்ற பெயரில் எழுதி வருகின்றார். இவர் கன்னியாக்குமரி மாவட்டம் நாகர்கோவில் திருவனந்தபுரம் தேசிய நெடுஞ்சாலையில் இருந்து பத்தொன்பது கீகிலோமீட்டர் தொலைவில் அமைந்தள்ள வெள்ளிக்கோடு கிராமத்தில் பிறந்தவர். தனது 15 வது வயது முதல் தன் வாழ்க்கையில் தான் கண்டுணர்ந்தவற்றைத் தன்னைப் பாதித்த மனிதர்களின் வாழ்க்கையைத் தனது முதல் நாவலாகக் “காத்திருந்த கருப்பாயி” 2008 பதிப்பிட்டு வெளியிட்டார். இரண்டாவது படைப்பு தூப்புக்காரி. நாவலில் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் வாழ்வாதாரத்தை வெளிப்படுத்துகின்றார். தமிழில் பட்டம் பெற்றுள்ள இவர் தற்போது “முதற்சங்கு” என்ற மாத இதழிற்கும் “இலக்கிய சிறகு” என்ற நாளிதழுக்கும் பொறுப்பாசிரியராகப் பணியாற்றுகின்றார்.

நாவல் பிறந்த சூழல்

நாகர்கோவில் பகுதியில் தூப்புக்காரி என்பது துப்புரவுப்பணியாளரைக் குறிக்கும் சொல்லாகும். தூப்புக்காரி கதை அவருடைய சொந்தக் கதை மட்டுமன்றி சொந்தங்களின் கதை என்பதை ஆசிரியர் பதிவு செய்கின்றார். மலர்வதி சிறு பிராயம் இருக்கும் போதே தந்தை குடும்பத்தை விட்டு விட்டு வேறு பெண்ணோடு சென்று விட்டார். அவளின் அம்மாவுக்குக் கணவர் விட்டுச் சென்று விட்டாரே என்ற கவலையை விடப் பசியால் பிள்ளைகள் அழுவது தான் பெரிதாக இருந்தது. அவருக்குத் தெரிந்த வேலை கூட்டிப் பெருக்குவதுதான். பிள்ளைகளைக் காப்பாற்ற வேண்டிய சூழலில் வீட்டின் அருகிலுள்ள பள்ளியில் மாதம் 30 ரூபாய் என்ற அடிப்படையில் துப்புரவுத் தொழிலாளியாக வேலையில் சேர்ந்தார். வீசியெறிந்த மலத்தை அள்ளும்போதும் தீட்டுத்துணிகளை அருவருப்பு இன்றி அகற்றும் போதும் அம்மாவின் இடுப்பில் இருந்து தான் வளர்ந்தேன் என்பதை படைப்பாளர் மலர்வதி குறிப்பிட்டுள்ளார். மலத்தைப் பார்த்தாலே முகம் சுளித்து ஓடும் மனிதர்கள் மத்தியில் மலக்கூடத்திற்கு மத்தியில் உணவு சாப்பிடும் ஆயிரக்கணக்கான மனிதர்களில் ஒருவர் தன் அம்மா என்பதை ஆசிரியர் வெளிப்படுத்துகின்றார். பொருளாதாரச் சூழலின் காரணமாக இத்தொழிலில் ஈடுப்படும் மக்கள் ஒடுக்கப்படுகின்றனர். தன்னை அசுத்தப்படுத்திச் சுற்றுச் சூழலைச் சுத்தமாக வைத்திருக்கும் அம்மா போன்ற பெண்களுக்குச் சமர்ப்பணம்தான் இந்நாவல்.

தலித் வரையறை

‘தலித்’ என்னும் சொல் ஒடுக்கப்பட்டோரைக் குறிப்பதற்காகவே முதன் முதலில் மராத்தியத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. “தலித் என்ற சொல் ‘நொறுக்கப்பட்ட’ அல்லது ‘நசுக்கப்பட்ட’ நிலையைக்குறிக்கும்” (Sukirta Basmat, 2009).

“தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் மலைமக்கள் உழைக்கும் மக்கள் நிலமற்றவர்கள் ஏழை விவசாயிகள் பெண்கள் அரசியல் ரீதியாகவும் பொருளாதார ரீதியாகவும் மதத்தின் பெயராலும் சுரண்டப்படும் அனைவரும் தலித்தியர்கள்” (Sukirta Basmat, 2009). “தலித் என்னும் சொல்லால் இவர்கள் வீழ்த்தப்பட்டவர்கள் பின்தள்ளப்பட்டவர்கள் அடக்கப்பட்டவர்கள் என்று அழைக்கின்றனர்” என்று கோ. கேசவன் கூறுகின்றார்.

“தலித் என்பவர்கள் பொருளாதார ரீதியாகவும் அரசியல் கல்வி சமுதாய ரீதியாகவும் யார் எல்லாம் புறக்கணிக்கப்பட்டார்களோ அவர்கள் எல்லோரும் தலித்தியர்கள்” என்று டாக்டர். ஆர்.அம்பேத்கார் தெரிவிக்கின்றார் (Aranga Mallika, 2008). இவ்வடிப்படையில் பார்க்கும் போது இந்திய நாட்டில் ஐம்பது விழுக்காடு மேலானவர்களைத் தலித்துகளாகவே கொள்ளலாம்.

தலித் இலக்கியத்தின் தனித்தன்மை

தன் இழிவுகளைப் பற்றிப் பேசுவதும் இழிவுகளைப் பேசி சமந்தியைப் பெறுவதும் தலித் இலக்கியத்தின் தனித்தன்மை. தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் ஒடுக்கப்பட்டவர்கள் இழிவுநிலைக்குத் தள்ளப்பட்டவர்கள் எல்லாச் சூழ்நிலைகளையும் தள்ளப்பட்ட மக்களின் நிலையைச் சமூகம் பொறுமையுடன் சகித்து வாழும் நிலையையும் வெளிக்கொண்டு வருவதே தலித் இலக்கியத்தின் தனித்தன்மையாகத் திகழ்கிறது. “வரலாறு தலித் மீது தொடுத்த தொடுத்துக் கொண்டிருக்கிற சகலவிதமான வன்முறைக்கும் அவற்றைச் செய்து கொண்டிருக்கிற அதிகாரத்திற்கும் எதிரான குரலைத் தலித் இலக்கியம் ஒலிக்க வேண்டும்” (Raj Gowthaman, 2018). சாதியை ஒழிப்பது, தலித் பிரச்சனைகளைப் பேசுவது, ஒடுக்கப்பட்ட நிலைமையின் ஆழமான உளவியல் உலகத்தை நோக்கிப் பார்வை நீள்வது, தலித் மொழியால் எழுத்து வடிவமுறையை மாற்றுவது, பொருளாதாரச் சமத்துவத்தை வலியுறுத்துவது. “மலம் அள்ளுவோரை அப்பணியில் இருந்து விடுவித்து வேறு பணி செய்யத் தூண்டல்” (Aranga Mallika, 2008).

தூப்புக்காரி

“தூப்புக்காரி” என்பது குப்பையை அள்ளிக் கொட்டித் தூப்புரவாக்குவதை உணர்த்துகின்ற சொல். சமூகத்தில் சுத்தம் கருதிக் குப்பைகளையும் கழிவுகளையும் சாக்கடைகளையும் மலங்களையும் அகற்றி இடங்களைத் தூய்மைப்படுத்துபவர்கள் தூப்புரவாளர்களாகவோ தூப்புக்காரியாகவோ மதிக்கப்படுகின்றனர் (Malarvathi, 2020).

இந்நாவல் தூய்மைப்படுத்தும் பணியாளர்களை மையப்படுத்துவதோடு அவர்களின் அவலங்களை எடுத்துரைப்பதாக அமைகிறது. தூப்புக்காரி என்ற சொல் ஒரு இழிவு சொல்லாக நாவல் முழுவதும் பரந்து விரிந்து கிடக்கின்றது. “தூப்புக்காரி” “தூப்புக்காரி ..... கனகம் திரும்பி பார்க்க” “கனகம்ண்ணா தெரியாது. ஆனா தூப்புக்காரியிண்ணா தான் தெரியும்.” குப்பைகளைக் கூட்டி சுத்தம் செய்வது மட்டுமல்லாமல் இந்நாவல் சுட்டும் தூப்புக்காரி கக்கூசு கழுவுகிறவளாகவும், பீயையும் மோளையும், தாமத் துணியையும் அலவிப் போடுகிறவளாகவும் காட்டப்படுகிறாள். அதனால் நாவல் முழுவதும் கக்கூஸ் வாடை வீசுவதையும், தூய்மைப்படுத்தும் தொழில் செய்கிறவர்களின் முகம் சுளிக்கும் நிலையையும் காணலாம் (Malarvathi, 2020).

ஒருபுறம் தூப்புக்காரியின் அவலம் பேசும் இந்நாவல் மறுபுறம் சாக்கடையைச் சுத்தப்படுத்தும் மாரி போன்றோரின் அவல வாழ்வினையும் படம்பிடித்துக் காட்டுகிறது. “நாகர்கோவில் பகுதியில் குடலைப் பிடுங்கும் நாற்றத்திலும் முகம் சுழிக்காமல் நின்றேன் மாரி. சாக்கடை வெள்ளத்தில் மூழ்கி அதை வாரி கரையேற்றிக் கொண்டிருந்தான். அவன் முகத்திலும், கண்ணிலும் வாயிலும், சாக்கடை அழுக்குகள் வழிந்துக் கொண்டேயிருந்தன. மனித உடம்பிலிருந்து வெளியேறும் கழிவுகளை அள்ளி வாரிக் கொண்டிருந்தான்.....” (Malarvathi, 2020).

மொத்தத்தில் தூய்மைப்படுத்துவோர் அருவருப்பானவர் போலவும் ஒழுக்கக்கேடு செய்பவர்களும் பணக்காரர்களும் உயர்ந்தவர்கள் போலவும் இருக்கிற சமுதாய அவலத்தைத் தோலுக்கிறது தூப்புக்காரி.

எவ்வாறு சாக்கடைகள் கழிவுகள் மக்களால் வெறுக்கப்படுகின்றனவோ அதுபோல் அவற்றை அகற்றும் மனிதர்களும் சமுதாயத்தில் ஒதுக்கப்படுகின்றனர். சுற்றுச்சூழலை அசுத்தப்படுத்தும் மனிதர்கள் அந்த அசிங்கத்திற்குள் மூழ்கிச் சுத்தம் செய்தவர்களையே அசிங்கப்படுத்துகின்றார்கள். இவர்களைச் சமுதாயம் தீண்டத்தகாதவர்கள் என்ற கண்ணோட்டத்துடன் பார்க்கின்றது. சமூகம் இப்பணிகளைச் செய்து வரும் மக்களை ஊருக்குப் புறம்பே தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் என்று ஒதுக்கி வைக்கிறது (Malarvathi, 2020).

மாரி என்பவன் டிக்கடைக்குச் சென்று சாயா வாங்கி வெளியில் மரத்தடியில் அமர்கின்றான். அவன் ஆடைகள் எல்லாம் அழுக்கு படந்து காணப்படுகிறது. அவனைப் பார்க்கும் மக்கள் எரிச்சலுடன்

ஒதுங்கிச் செல்கின்றனர். அழுக்கு அருவருப்பு என்று முகம் சுழித்து ஒதுக்கிப்போட்ட கழிவுகளை அள்ளிக்கொள்ளும் மனிதர்களை இவ்வுலகம் தள்ளி வைக்கிறது என்கிறார் (Malarvathi, 2020).

தூய்மைப்பணியின் அவலம்

மருத்துவனைகளிலும், தெருக்களிலும் இருக்கிற கழிவுகளை அப்புறப்படுத்தி சுத்தப்படுத்துகிற தொழிலாளர்கள் சமுதாயத்தின் பார்வையில் மதிப்புறு நிலையில் வைக்கப்படுவதில்லை. காரணம் அவர்கள் செய்யும் தொழிலின் நிலை. அருவருப்புகளை முகம் சுளிக்காமல், நாற்றங்களைப் பொறுத்துக் கொண்டு தன்னை அழுக்காக்கி சுற்றுப்புறத்தைச் சுத்தப்படுத்தும் இத்தொழிலின் அவலத்தை, “கழிவறை நாற்றம் அவள் நாசியைத் தொடவே தலைவலித்தது போல் இருந்தது. ஈக்கள் மொய்க்க கொசுக்கள் வந்துவிழ அருவெருப்பைச் சுமந்த கழிவறையைக் கண்டதும் அவள் கண்கள் விரிந்தது. வாயில் வெள்ளம் ஊறியது. மனித மலமும், மாதவிடாய் அழுக்கும் அவளை அச்சப்படுத்தியது.” (ப.75) என்று காட்டுகிறார். வாசிக்கிற நாமே அருவருப்போடு முகம் சுளிக்கும் வண்ணம் அவர் மொழிநடை அந்த அருவருப்பை அம்பலப்படுத்தி நிற்கிறது. இதை செய்ய வேண்டுமானால் மாரியின் கூற்றுப்படி, “இதுதான் தொழிலுண்ணு ஏறங்கியிட்டா அப்புறம் எதப்பத்தியும் யோசிச்சப்பிடாது. எதோ அவமானத் தொழிலைச் செயறதா நெனச்சி வெக்கப்படக்கூடாது. மனக்குள்ள தாழ்ந்தும் போகக்கூடாது. இந்த ஒலகத்துல சுத்தப்படுத்துற ஓயந்த தொழில செய்யறேண்ணு பெரும்பட தெரியணும். அப்ப கக்கலும் வராது. அருவருப்பும் வராது.” என்ற தெளிவுடன் செய்ய வேண்டும் (Malarvathi, 2020).

சுற்றுப்புறத்தைச் சுத்தமாக வைக்கத் தெரியாத மக்களின் மத்தியில் தூய்மையாளர் நிலை இன்னும் பரிதாபமானது. “அவள் சுத்தப்படுத்திய இடத்தில் சள்ளென்று காறி உமிழ்ந்த நடுத்தர வயது பெண்ணை எரிச்சலோடு பார்த்தாள் கனகம்.” பூமியை அசுத்தப்படுத்தவே நாம் பிறந்தது போலவும் அதை சுத்தப்படுத்துவதற்கான வரம் வாங்கிவந்தாள் தூய்மையாளர்கள் என்பது போலவுமான மனித பார்வைகள் இந்நாவலில் விமர்சிக்கப்பட்டுள்ளன (Malarvathi, 2020).

தலித் வாழ்வியல் பிரச்சனைகள்

தலித் இனத்தைச் சார்ந்தவன் மாரி. இவன் தலித் தொழில்களுள் ஒன்றான துப்புரவுத் தொழிலைச் செய்து வருகின்றான். மக்கள் அனைவரும் துப்புரவுத் தொழிலினை அருவருப்பாக எண்ணுகின்றனர். எனவே இத்தொழிலைச் செய்யும் மனிதர்களையும் வெறுத்து ஒதுக்கின்றனர்.. துப்புரவுத் தொழிலினைச் செய்யும் மாரியும் மக்களால் அருவருக்கப்பட்டு ஒதுக்கப்படுகிறான். மற்றவர்களின் கழிவுகளை வாரிச் சுமந்து தனது இதயத்தையே ரணமாக்கிக் கொண்டவன். தன்னுடைய தொழில் தகுதி இதுதான் என்று அறிந்தும் புவரசியின் மீது ஆசைப்படுகிறான். மாரியின் தோற்றமும் சாதிப் பிரிவும் அப்பெண்ணைத் திருமணம் செய்யத் தடையாக இருக்கிறது. அவன் வாழ்க்கையில் இன்பத்தை அடைந்ததே இல்லை. இத்தொழிலைச் செய்யும் மக்களின் வாழ்வாதாரம் பின்தங்கிய நிலைக்கே தள்ளப்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட மக்களின் ஆசையே நம் சாதிகளுக்கும் குழந்தைகளுக்கும் ஓர் விடிவு காலம் பிறக்காதா என்பதுதான். காலம் காலமாக இந்தத் தொழிலில் தான் துன்பப்படவேண்டுமா என்ற ஆதங்கத்தோடே வாழ்கின்றனர் இன்றும் பல எதிர்பார்ப்புகளுடன் பிரச்சனைகளை மேற்கொண்டு வாழ்கிறார்கள் (Aranga Mallika, 2008).

அடிப்படை வசதிகள் அற்ற நிலை

தலித் மக்கள் தேவையான அடிப்படை வசதிகளின்றிக் காணப்படுகின்றனர். மருத்துவமனையில் கனகம் துப்புரவுத் தொழிலைச் செய்து வருகிறாள். துப்புரவுத் தொழிலாளருக்கு நீல நிறத்தில் சேலை கொடுக்கப்படுகிறதே தவிர மலம் முதலிய கழிவுகளை அள்ளுவதற்குக் கை, கால்களுக்கு உறை கொடுக்கப்படுவதில்லை.

மாரி மலம், சாக்கடை போன்ற அனைத்து கழிவுகளையும் அள்ளிக் கொண்டிருக்கிறான். அவன் ஆடை எல்லாம் அழுக்கு. காலில் செருப்பு இல்லை. ஈ மொய்த்துக் காணப்படுகின்றான். சாக்கடை வெள்ளத்தில் மூழ்கி அதை வாரி கரையேற்றிக் கொண்டிருந்தான். அவன் முகத்திலும் கண்ணிலும் வாயிலும் சாக்கடை அழுக்குகள் வழிந்துக் கொண்டிருந்தன.

துப்புரவுத் தொழிலைச் செய்யும்போது எந்தவிதமான பாதுகாப்பு உபகரணம் கொடுக்கப்படுவதில்லை. அறிவியலின் வளர்ச்சி எவ்வளவோ உயர்ந்து காணப்பட்டாலும் இயந்திரம் அற்ற நிலைதான் காணப்படுகிறது. துப்புரவுத் தொழிலாளருக்குக் கை கால்களுக்கு உறை கொடுப்பதோடு தேவையான மற்ற பாதுகாப்பு உபகரணங்களும் கொடுத்து அம்மக்களின் வாழ்வாதாரத்தை உயர்த்தவேண்டியது அவசியம் என்பதை இந்நாவல் உணர்த்துகிறது (Aranga Mallika, 2008).

பொருளாதார நிலை

மனித வாழ்விற்கு அடிப்படைத் தேவையாகத் திகழ்வது பொருளாதாரம் ஆகும். ஒவ்வொரு மனிதனும் தான் செய்கின்ற வேலைக்கு ஏற்பக் கூலி பெறுகிறான் தினமும் வேலைக்குச் சென்றாலும் அன்றாடப் பிழைப்பை ஒட்டுகின்றார்களே தவிர போதிய வருமானம் இன்றிக் காணப்படுகின்றனர். இந்நாவலில் கனகம் என்பவள் தலித் தொழிலைச் செய்து வருகிறாள். இவள் அனைவராலும் "தூப்புக்காரி" என்று அழைக்கப்படுகிறாள். மாதந்தோறும் இவளுக்கு இரண்டாயிரம் ரூபாய் கூலியாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. இந்த வருமானத்தை வைத்துக் குடும்பத்தைக் காப்பாற்றி மகள் பூவரசியை ஏழாவது வரை படிக்க வைக்கிறாள். அதற்கு மேல் படிக்க வைக்க வேண்டுமென்றாலும் போதிய வருமானம் இல்லை. மகளுக்குத் திருமண வயது எட்டுகிறது. கனகம் கையிலோ பண வசதி கூட இல்லை. இரவும் பகலும் உழைத்தாலும் வறுமையை மட்டுமே அனுபவிக்கிறார்கள். சமூகத்தில் எத்தனையோ மாற்றங்கள் தோன்றினாலும் தலித் மக்களின் நிலையில் எந்த ஒரு மாற்றமும் இல்லை என்பதை ஆசிரியர் சுட்டிக்காட்டுகின்றார்.

தன் கணவரின் நோய்காக பெற்ற கடனே கனகத்தை மருத்துவமனையில் தூப்புக்காரியாக மாற்றுகிறது. அதே கடன் பிரச்சனையே மகள் பூவரசியையும் தூப்புக்காரியாக நிறுத்துகிறது. இரக்கமற்ற பணக்கார மனிதர்களின் அரக்க செயலே இவ்வாறு பொருளாதார நிலையில் தாழ்ந்த மக்களை அடிமைப்படுத்தி தலித்துகளாக மாற்றுகிறது (Aranga Mallika, 2008).

இழிவுபடுத்துதல்

மனிதன் வயிற்றுப்பசி ஆற்றுவதற்க்காக வேலை செய்கிறான். எல்லா வேலைகளையும் வயிற்றுப்பசி தணிப்பதற்க்காகச் செய்வதுண்டு மனிதன் செய்யும் வேலைகளில் உயர்ந்தது தாழ்ந்தது என்ற பாகுபாட்டை மனிதனே நிர்ணயிக்கிறான். தலித் தொழிலைச் செய்து வருபவர்கள் கனகம் நோஸ்சிலி. இருவரும் திருமண வீட்டிற்கு அழைக்கப்பட்டிருந்தனர். காரணம் அனைவரும் சாப்பிட்டுப் போட்ட எச்ச இலைகளை எடுப்பதற்க்காக. இலை எடுக்கப் போன இருவருக்கும் பசி வயிற்றைப் பிடுங்கியது. ஓரமாக இடத்தைப் பார்த்து அமர்ந்தனர். அவர்களை மனோவின் மாமா

"என்ன பழக்கம் இது? எலப்பறக்க வந்தவங்க இப்பி ஊருக்க முன்ன தின்ன இருக்குறது நல்லது இல்ல" என்று சாப்பிட அமர்ந்த இருவரையும் விரட்டுகிறார். இருவருக்கும் வாய் வரை சென்ற உணவு தொண்டையத் தாண்டி இறங்கவில்லை. கனகமும் ரோஸ்சிலியும் கூனிக் குறுகி வெளியே செல்கின்றனர். பந்தியில் அவமானப்பட்டதால் மனமுடைந்த கனகம் பக்கவாத நோயால் தாக்கப்படுகிறாள் (Aranga Mallika, 2008).

முடிவுரை

மனிதனாகப் பிறந்த ஒவ்வொருவருடனும் அவன் சகோதரனைப் போன்று பிரச்சனைகளும் காணப்படுகிறது. அதிலும் தலித் தொழிலாள துப்புரவுத் தொழிலைச் செய்யும் மக்களுக்கு அதிகமான பிரச்சனைகளும் மன உளைச்சல்களும் ஏற்படுகின்றன. தலித் இலக்கியமானது ஒடுக்கப்பட்ட மக்களையும் அவர்களின் பிரச்சனைகளையும் எடுத்துக் கூறுகிறது. தலித் மக்கள் சமூகத்தில் மக்களோடு மக்களாகச் செயல் பட வேண்டும் வறுமை நிலை மாற வேண்டும். என்ற உணர்வோடு தலித் இலக்கியத்தின் போக்கு காணப்படுகிறது. சமநீதியைப் பெறுவதையே நோக்கமாகக் கொண்டு தனித்தன்மையுடன் செயல்படுவதே தலித்தியம்.

References

- Aranga Mallika, (2008) Dalit Penniya alagiyal, Arivu Pathippagam, Chennai, India.
 Malarvathi, (2020) Thooppukkaari, Emerald Publishers, Chennai, India.
 Raj Gowthaman, (2018) Dalit Panpadu, Gowri Pathippagam, Chennai, India.
 Sukirta Basmat, R.S., (2009) Dalit Ilakkiyamum Samuga Vilipunarvum, Arivu Pathippagam, Chennai, India.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License